

ת"פ 150/03/12 - מדינת ישראל נגד יבגני פרמונוב

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 150-03-12 מדינת ישראל נ' פרמונוב

בפני	כב' השופטת ניצה מימון שעשוע
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	יבגני פרמונוב ע"י ב"כ עו"ד ידין

גזר - דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של איומים, תקיפת עובד ציבור בתפקיד והחזקת סמים מסוכנים לצריכה עצמית, כמפורט בכתב האישום המתוקן.

בהתאם לכתב האישום המתוקן, ביום 1.12.09 בשעה 22:00 לערך ביקש הנאשם להיכנס לבית חולים בלינסון. המאבטח שעמד בכניסה (להלן: **המתלונן**) שאל את הנאשם לאן הוא מבקש להגיע, אך הנאשם מלמל והדיף ריח עז של אלכוהול.

המתלונן מנע את כניסתו של הנאשם לבית החולים ובתגובה איים עליו הנאשם באומרו "אני אזיין אתכם".

מיד לאחר מכן תקף הנאשם את המתלונן בכך שמשך בחולצתו.

בהמשך לכך, בחיפוש שנערך על גופו של הנאשם בתחנת המשטרה, נמצא כי הנאשם נשא בכיס מכנסיו סם מסוכן מסוג חשיש במשקל כולל של 0.58 גרם נטו, ללא היתר או רשיון כדין.

הוסכם כי הנאשם ישלח לקבלת תסקיר שירות המבחן אשר יתייחס לנקיונו מסמים וכן יתייחס להפעלת המאסר המותנה התלוי כנגדו.

עברו הפלילי של הנאשם

במסגרת הטיעונים לעונש הוגש לבית המשפט גליון ההרשעות של הנאשם, ממנו עולה כי לחובת הנאשם 5 הרשעות בין השנים 2004 - 2012, ותיק נוסף מבית משפט לנוער בו נשפט, ללא הרשעה.

בשנת 2004 הורשע הנאשם בעבירות אלימות וסמים ונגזרו עליו 6 חודשי מאסר בפועל.

בשנת 2007 במסגרת ת"פ (שלום כ"ס) 2335/07 הורשע הנאשם בשתי עבירות של החזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית.

בגין עבירות אלה נגזרו על הנאשם 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירת סמים מסוג פשע, ו- 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירת סמים מסוג עוון.

גזר הדין הוגש לבית המשפט במסגרת הטעוניהם לעונש.

בשנת 2010 הורשע בעבירות איומים ותקיפת שוטר.

כן הורשע בשנת 2010 בעבירות תקיפת שוטר בעת מלוי תפקידו, איומים והעלבת עובד ציבור ונגזרו עליו 6 חודשי מאסר בפועל לרבות הפעלת מע"ת.

בשנת 2012 הורשע הנאשם בעבירות של חבלה במזיד ברכב והפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

תסקירי שירות המבחן

ביום 8.9.13 התקבל תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם.

בהתאם לאמור בתסקיר, הנאשם בן 28, יליד רוסיה, רווק ואב לשני ילדים בגילאי 4 ו- 5 מקשר זוגי קודם.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד בבגרות חלקית, ולא שרת בצה"ל על רקע קשיים כלכליים של המשפחה.

הנאשם מסר כי במהלך השנים עבד במשך תקופות קצרות במפעלים שונים, וכך אף כיום.

נמסר כי הנאשם עשה שימוש בחומרים פסיכו-אקטיביים מגיל 14, אך הנאשם מסר כי מזה 3 שנים שאינו עושה שימוש בסמים. בדיקת שתן שנמסרה על ידו נמצאה נקיה משרידי סם.

התרשמות קצינת המבחן היתה כי הנאשם עשה שימוש בסמים לאורך השנים והתקשה לשמור על נקינות לאורך זמן ועל כן הוצע לנאשם לעבור תהליך אבחון במסגרת היחידה לטיפול בהתמכרויות במקום מגוריו לבדיקת נזקקותו הטיפולית.

הנאשם ביטא נכונות לעבור תהליך אבחון, ועל הומלץ על דחיה לצורך כך.

ביום 24.11.13 התקבל תסקיר נוסף בעניינו של הנאשם.

בהמשך לתסקיר הקודם, נמסר כי הוריו של הנאשם התגרשו כשהיה בן 5 ולו שני אחים צעירים ממנו. הנאשם עלה עם אביו לארץ בהיותו בן 12.

תואר כי המשפחה סבלה ממצב כלכלי ירוד וכי לאור זאת הנאשם עבד מגיל צעיר.

להתרשמות קצינת המבחן הנאשם חש אחריות רבה כלפי משפחתו ובנוסף נחשף לחוויות טראומטיות בילדותו, לרבות פרידה מאמו והתנהלות התמכרותית של סביו.

לגבי העבירות נשוא כתב האישום, הנאשם טען כי היה תחת השפעת אלכוהול בעת שבוצעו העבירות, ועל כן אינו זוכר את הפרטים במדויק, אך הוא נטה לצמצם את חומרת התנהגותו.

קצינת המבחן התייחסה לעברו הפלילי של הנאשם.

הנאשם מסר כי בעבר ניהל אורח חיים שולי והתמכרותי, אך לטענתו כיום הוא עושה מאמצים לנהל אורח חיים נורמטיבי.

לנוכח שימושו האינטנסיבי של הנאשם בסמים, הופנה הנאשם, כאמור בתסקיר הקודם, לאבחון במסגרת היחידה לטיפול בהתמכרויות במקום מגוריו.

מגורמי הטיפול נמסר כי הנאשם החל את תהליך האבחון אך לא הגיע לשיחה נוספת שנקבעה ולא מסר בדיקות שתן.

בשיחה עם הנאשם מסר כי התקשה לשלב בין מסגרתו התעסוקתית העמוסה לבין השלמת תהליך האבחון, אך התחייב לשתף פעולה בהמשך.

נתבקשה דחייה בכדי לאפשר לנאשם להשלים את תהליך האבחון.

ביום 23.2.14 התקבל תסקיר משלים ובו נמסר כי הנאשם אינו משתף פעולה בהליך האבחון.

לאור זאת נמסר כי אין באפשרות קצינת המבחן להתייחס לנקיטת מסמים והפעלת המאסר המותנה, ולא ניתנה המלצה בעניינו.

בדיון שהתקיים מסר הנאשם כי שיתף פעולה ומסר בדיקות שתן, ובנסיבות אלה הוחלט על בדיקה נוספת מטעם שירות המבחן מול היחידה לטיפול התמכרויות.

ביום 27.5.14 התקבל תסקיר נוסף.

בהתאם לאמור בתסקיר הנאשם הוזמן לשיחות שבועיות, והגיע לשתי שיחות בלבד וכן מסר בדיקת שתן אחת שנמצאה נקיה.

נמסר כי הנאשם הודיע לגורמי הטיפול שלא יוכל להגיע לפגישות פעם בשבוע ונמסר כי לא ניתן היה ליצור עמו קשר טלפוני במועדים בהם לא הגיע.

נמסר כי בהעדר קשר עימו נסגר תיקו ביחידה להתמכרויות ביום 16.2.14.

קצינת המבחן מסרה כי לא ניתן היה ליצור קשר עם הנאשם לקביעת פגישה עמו, אף לא באמצעות בא כוחו.

לאור זאת לא ניתנה המלצה בעניינו.

בדיון נטען לבעיה ביצירת קשר עם הנאשם עקב קלקול מכשיר הטלפון וכן נטען כי נמסרו בדיקות שתן, ובמצב זה ניתנה לנאשם הזדמנות נוספת לפנות לשירות המבחן.

בתסקיר מיום 3.12.14 נמסר כי הנאשם מסר בדיקת שתן אחת שנמצאה נקיה וכי לא הגיע למסירת בדיקה נוספת ולשיחה בשירות המבחן. נמסר כי לא ניתן היה ליצור עמו קשר.

בדיון מיום 7.12.14 נטען כי הנאשם עבר דירה ולכן לא ניתן היה ליצור קשר עמו, והוצגה פניה שלו לשירותי הרווחה. בנסיבות אלה ניתנה לנאשם הזדמנות אחרונה לשיתוף פעולה עם שירות המבחן.

ביום 4.3.15 התקבל תסקיר אחרון.

קצינת המבחן פנתה ליחידה לטיפול בהתמכרויות מהם נמסר כי הנאשם הקפיד על מסירת בדיקות שתן אשר נמצאו נקיות אך התקשה להגיע לפגישות. נמסר כי הנאשם הגיע לאחרונה ליחידה כשהוא תחת השפעת אלכוהול, ומבירור שנערך עמו מסר כי צורך אלכוהול בכמויות גדולות ובאופן תדיר. התקבל רושם כי הנאשם המיר את השימוש בסמים לצריכת אלכוהול.

באבחון שנערך לו ביום 24.2.15 מסר הנאשם כי אינו רואה קשר בין צריכת האלכוהול כיום להתמכרותו לסמים בעבר.

נמסר כי בהתחשב בחוסר המודעות של נאשם לחומרת מצבו, ולאור חוסר שיתוף הפעולה עם גורמי טיפול, הנאשם זקוק לטיפול במסגרת טיפולית אינטנסיבית. הנאשם עצמו לא רואה עצמו כזקוק לטיפול מעין זה.

קצינת המבחן התרשמה מהצורך של הנאשם בטיפול כאמור, ובפרט לאור זאת שהעבירה נשוא כתב האישום בוצעה בהיות הנאשם תחת השפעת אלכוהול.

נמסר כי בהעדר מסגרת טיפולית מתאימה לא ניתן לשלול את רמת הסיכון להישנות עבירות.

נמסר כי בימים אלו נעשה נסיון על ידי גורמי הטיפול לגייס את הנאשם לטיפול אינטנסיבי כאמור.

לנוכח האמור לעיל הומלץ על מתן אפשרות למיצוי הליך טיפולי כנ"ל, ולצורך כך נתבקשה דחייה של חודש נוסף.

בדיון שהתקיים ביום 10.3.15 עתר ב"כ הנאשם להיעתר לבקשת שירות המבחן בכדי לבדוק התגייסותו של הנאשם לטיפול.

לנוכח ההסטוריה הארוכה של התסקירים בתיק, המצביעים על חוסר שיתוף פעולה של הנאשם, נדחתה הבקשה והתיק

נקבע לשמיעת הטיעונים לעונש.

הטיעונים לעונש

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם בעבירות המיוחסות לנאשם, הינו בין מספר חודשים בעבודות שירות למספר חודשים מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם הפנתה בהקשר זה לרע"פ 7504/13 **הרצל אלי נ' מד"י**, שם הורשע הנרשם בעבירות תקיפת עובד ציבור ותקיפה סתם כנגד פקח עירייה. בית המשפט העליון התייחס לחומרת עבירות כנגד עובדי ציבור. באותו מקרה אישר בית המשפט העליון את העונש שנגזר במסגרת הערעור - עונש מאסר בן שלושה חודשים ויום, זאת לאחר שקוצר עונש המאסר בן ה- 4 חודשים שנגזר בבית משפט השלום.

צוין כי בענייננו נלוות עבירות נוספות לעבירות האלימות והנאשם הורשע אף בהחזקת סמים ואיומים.

נטען כי הערך החברתי המוגן שנפגע בענייננו הינו שלום הציבור.

נטען כי כאשר האלימות מכוונת כלפי עובדי ציבור, על בית המשפט להגן על עובדי הציבור בפרט כאשר מטרתם הינה לשמור על הסדר הציבורי ועל הביטחון, כפי שהיה במקרה שבפנינו.

באשר לנסיבות שבתוך המתחם, נטען כי לנאשם 6 הרשעות קודמות משנת 2004 עד 2013, בעבירות של איומים, תקיפה, תקיפה כנגד שוטרים, איומים כנגד עובדי ציבורי, רכוש, הפרעה לשוטר ועבירות סמים ועוד.

נטען כי מדובר במי שהרשעתו האחרונה היא משנת 2012, וכבר הורשע בעבר בעבירת אלימות כלפי עובדי ציבור, לרבות שוטרים.

נטען כי במסגרת עברו הפלילי ריצה הנאשם שני מאסרים בפועל מאחורי סורג וברח.

כמו כן נטען כי כנגד הנאשם תלוי ועומד מאסר על תנאי בן 4 חודשים מ.ת.פ. (שלום כ"ס) 2335-07 וכן התחייבות בסך ₪ 2,500 אשר אותם עותרת המאשימה להפעיל.

ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם אינו נרתע מעונשי מאסר על תנאי העומדים כנגדו ושב ומבצע עבירות חרף אותה חרב המונפת על צווארו.

כמו כן התייחסה ב"כ המאשימה לתסקירים שנתקבלו בתיק זה, כאשר מדובר ב - 7 תסקירים.

נטען כי בתסקיר הראשון מספטמבר 2013 הוצע לנאשם טיפול לאור התמכרותו לסמים וכי בתסקיר השני הנאשם ניסה לצמצם מחומרת התנהגותו, ומסר כי היה נתון תחת השפעת אלכוהול.

נטען כי הנאשם לא שיתף פעולה עם שרות המבחן, לא הגיע לשיחה ולבדיקות אליהן זומן.

נטען כי גם מהתסקירים הנוספים שהתקבלו עולה כי היה קושי ביצירת קשר עם הנאשם וחוסר שיתוף פעולה מצידו.

בנוסף, נטען כי מהתסקירים האחרונים עולה כי הנאשם צורך אלכוהול בכמויות גבוהות ובתדירות אינטנסיבית, והרושם שהתקבל הינו כי הנאשם סובל מחוסר יציבות, העדר מודעות לחומרת מצבו, ואינו מביע רצון בהליך טיפולי ושיקומי התואם את מצבו.

ב"כ המאשימה טענה כי כל התסקירים הללו והתמשכות ההליכים משנת 2013 ועד היום, עומדים לנאשם לרועץ.

נטען כי הנאשם לא התייצב לדיונים והתיק נדחה לצורך איתורו, כאשר במהלך חמש השנים בהם תיק זה התנהל הנאשם הורשע בעבירות אלימות כנגד שוטרים, איומים ועבירות אלימות משנת 2010, מה שמעיד כי העבירות נשוא כתב האישום אינן בבחינת מעידה חד פעמית.

כן נטען כי הנאשם אנו נרתע מלבצע עבירות אף כאשר קיימים הליכים משטרתיים ומשפטיים כנגדו.

לאור כל האמור לעיל עתרה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל בתוך המתחם שהוצג, והפעלת המאסר המותנה בן ה - 4 חודשים במצטבר לעונש שהושת.

כמו כן עתרה ב"כ המאשימה להשתת מאסר מותנה, פיצוי הולם למתלונן וחילוט ההתחייבות.

טיעוני הנאשם

ב"כ הנאשם טען כי מדובר באירוע משנת 2009, כאשר כתב האישום הוגש בשנת 2012, וההליכים נמשכים מספר שנים.

נטען כי אין מקום לטענות כנגד הנאשם בדבר אי התייצבות לדיונים והימשכות ההליכים, שכן המאשימה לא זימנה הנאשם כדין מכתובתו הנכונה, ולאור זאת התארכו ההליכים.

נטען כי גם היום בכתב האישום מופיעה כתובת מבת ים כשהנאשם שנים גר בכרמיאל, כך שבהחלט מדובר בשיהוי של שנים ממועד ביצוע העבירה ועד להגשת כתב האישום.

לא זו אף זו, במהלך אותה תקופה, כמה חודשים לאחר ביצוע העבירה, הנאשם הועמד לדין על ביצוע עבירה אחרת.

ב"כ הנאשם טען כי לא מדובר במי שמתחמק, או לא מתייצב לדין והוא אף הועמד לדין בתיק אחר וריצה עונש מאסר, ובכל אותה תקופה לא הגישה המאשימה את כתב האישום כנגדו.

בנסיבות אלה נטען כי לא ניתן לייחס לנאשם טענות בדבר התחמקות והארכת ההליכים, כאשר המאשימה היא שבחירה להגיש את כתב האישום הזה שנתיים לאחר המאסר.

ב"כ הנאשם טען כי כתב האישום בתיק זה הוגש במרץ 2012, וביוני, בדיון הראשון, הנאשם הודה. נטען כי היו בתיק מספר דחיות לתסקירים, וכן כתב האישום תוקן לקולא.

נטען כי בכל התסקירים צוין כי הנאשם סובל מבעיית סמים, והנאשם עמד על כך כי הינו נקי.

נטען כי שירות המבחן פרש זאת כהכחשה והדחקה מצד הנאשם. נטען כי רק לאחר חודשים ארוכים בהם סרבו לבצע לו בדיקות, נמצא כי הנאשם הינו נקי מסמים.

ב"כ הנאשם טען כי על אף טענות שירות המבחן להעדר שיתוף פעולה מצד הנאשם, הוצג לבית המשפט מסמך לפיו הנאשם פנה מיוזמתו ליחידה לטיפול בהתמכרויות בעיר מגוריו, שם בוצעו הבדיקות שנמצאו נקיות, בעוד ששירות המבחן הזמין את הנאשם לביצוע בדיקה אחת בלבד.

ב"כ הנאשם טען כי לאחר קבלת תסקירים רבים וההכרה כי אין לנאשם בעיית סמים נטען בתסקיר האחרון כי הנאשם הגיע לאחת הפגישות כשנודף ממנו ריח של אלכוהול, ומכך הסיק שירות המבחן כי לכאורה הנאשם החליף את בעיית הסמים בבעיית האלכוהול, ועל כן עליו לפנות לטיפול בבעיית האלכוהול, ולא בבעיית הסמים כפי שנטען עד כה.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הביע נכונות לשיחות, ואף צוין כי הוא הופנה לקונסטנטין על ידי שירות המבחן ותואמה לו פגישה.

לאור זאת נטען כי הנאשם כן מביע רצון ומוכנות לטיפול.

ב"כ הנאשם התייחס לכך שהיו מספר דחיות לאור אי הצלחת שירות המבחן לזמן את הנאשם, ונטען כי אכן היה קושי באיתורו כי היו לו בעיות עם הפלאפון.

ב"כ הנאשם טוען כי הנאשם מבקש להוכיח כי אינו סובל מהתמכרות לאלכוהול כפי שלבסוף הוא הצליח להוכיח לגבי הטענה להתמכרותו לסמים.

ב"כ הנאשם התייחס לטענת ב"כ המאשימה כי הנאשם נדון גם בשנת 2012.

נטען כי עיון ברישום הפלילי מעלה כי מדובר בעבירה משנת 2005.

נטען כי הנאשם אמנם נדון גם בשנת 2010 לעונש מאסר בפועל בן 6 חודשים, ונטען כי אין ספק שלו הנאשם היה מצרף את התיק הזה לאותו תיק עונשו לא היה משתנה כלל.

ב"כ הנאשם התייחס לכתב האישום וטען כי בכתב האישום לא נטען שהנאשם היה שיכור בעת שביצע את העבירות, אלא נכתב כי נדף ממנו ריח אלכוהול.

ב"כ הנאשם טען כי המאבטח פנה אל הנאשם ושאל אותו לאן הוא הולך, והנאשם ענה לו. נטען כי המאבטח לא הבין אותו וחשב שהוא מלמל, ועצר אותו פיזית.

נטען כי הנאשם היה באותה עת בסערת רגשות, שכן שני ילדיו הפעוטים כבני שנה היו מאושפזים באותה העת בבית חולים והמאבטח מנע ממנו להיכנס.

נטען כי הנאשם בתגובה אמר למאבטח "אני אזיין אותך", כאשר לא מדובר באיום קונקרטי ומוחשי, ובנוסף הנאשם משך את המאבטח בחולצה.

נטען כי מדובר בעבירות ברף הנמוך ביותר, ולכך יש להוסיף את חלקו של המאבטח ואת סערת הרגשות בה היה נתון הנאשם כששני ילדיו מאושפזים.

נטען כי הסם שנמצא בכיסו הוא חצי גרם של חשיש.

נטען כי כל העבירות בהן הורשע הנאשם - איומים, תקיפה וסמים הינן ברף הנמוך ביותר.

בנסיבות אלה נטען כי הענישה הראויה לאירוע, ולא לסוג העבירה, הינה מאסר על תנאי.

בנוסף נטען כי היות שמדובר בעבירות ישנות שהוגשו בשיהוי ניכר, על בית המשפט לקחת זאת בחשבון כשיקול ממשי לקולא לעניין העונש.

ב"כ הנאשם טען כי מבחינת האינטרס הציבורי - הענשת אדם על עבירה שבוצעה לפני 6 שנים ומבלי שתתקיים כל זיקה בין העבירות לעונש, אינה משקפת את האינטרס הציבורי.

נטען כי הפסיקה שהוגשה לא רלוונטית, שכן שם מדובר על עבירות אלימות קשות, עבירת אלימות מתגלגלת שנמשכה פרק זמן וכללה מכות של הנאשם כלפי הפקח, כאשר לאחר האירוע הוא דרדר את רכב לעברו.

נטען כי מכלול השיקולים שפורטו מצדיקים הארכת המאסר על תנאי.

לחילופין ומטעמי זהירות, במידה ובית משפט לא ימצא לנכון להאריך את המאסר על תנאי, נטען כי יש לקבל חוות דעת הממונה על עבודות שרות.

כן ביקש ב"כ הנאשם לשקול שוב את נושא קבלת התסקיר המשלים.

מתחם הענישה בגין העבירות נשוא כתב האישום, המהוות אירוע אחד, הינו בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל של מספר חודשים. זאת בשים לב לכך, שהתקיפה והאיומים הינם מהרף הנמוך ביותר, וכך גם החזקת הסם. הנאשם הגיע לבית החולים למטרת ביקור ילדיו המאושפזים (הוצג אישור רפואי על כך) ולא כדי להטריד או לעבור עבירה, והעובדה כי המאבטח לא הצליח להבין את דבריו מעידה ככל הנראה על מצבו, בהיותו תחת השפעת אלכוהול, ולא על כוונה פלילית כלשהי. האירוע בכללותו החל בעת שהמאבטח מנע פיזית את כניסת הנאשם למתחם ביה"ח, ותגובתו של הנאשם לכך, הגם שעלתה לכדי עבירות איומים ותקיפה, היתה מינורית, בהתחשב במצבו.

לנאשם עבר פלילי בעבירות דומות, הן לפני והן אחרי האירוע דנן, ואף תלוי נגדו מע"ת של ארבעה חודשים בגין עבירות סמים, שנגזר עליו בספטמבר 2007 בת"פ (כ"ס) 2335/07. מע"ת זה הינו בר הפעלה.

לחובת הנאשם עומדת העובדה כי חרף ההזדמנויות הרבות שניתנו לו, לא השכיל להשתלב בהליך טיפולי למניעת שימוש לרעה בסמים/אלכוהול, כאשר עולה מהתסקיר שניתן לאחרונה כי הנאשם משתמש באלכוהול באופן מופרז, בניגוד לטענתו, ושימוש לרעה זה עמד גם ברקע לביצוע העבירות נשוא כתב האישום.

מנגד, אין להתעלם מהעובדה כי האירוע הינו משנת 2009, כתב האישום הוגש בשנת 2012, וכי הנאשם יכול היה לצרף תיק זה לתיק בגינו נדון בשנת 2010, שם נגזר עליו מאסר בפועל של ששה חודשים כולל הפעלת מע"ת, מבלי שהעונש שהוטל עליו ישתנה בצורה ממשית.

בנוסף, עולה כי מאז שנת 2010 לא ביצע הנאשם עבירות נוספות, והרשעתו האחרונה מתייחסת לתיקים משנת 2005.

בנסיבות אלה, אני סבורה כי יש מקום לחדש את המע"ת התלוי כנגד הנאשם, ולגזור עליו עונש צופה פני עתיד, לצד קנס וחילוט ההתחייבות.

לפיכך, אני מחדשת את המע"ת התלוי נגד הנאשם מת"פ (כ"ס) 2335/07 למשך שנתיים מהיום.

אני גוזרת על הנאשם מע"ת של ארבעה חודשים למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירות אלימות או איומים.

אני מפעילה את ההתחייבות ע"ס 2,500 ₪ התלויה כנגד הנאשם מת"פ (כ"ס) 2335/07, ומטילה על הנאשם קנס בסך 500 ₪. לא ישלם את הסכום של 3,000 ₪ עד יום 1.10.15, ירצה 30 ימי מאסר תמורתו.

ככל שקיימת בתיק הפקדה עקב צו הבאה - תקוזז כנגד חלק מהקנס.

צו להשמדת המוצג.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ד אייר תשע"ה, 03 מאי 2015, במעמד הצדדים.